

РЕШЕНИЕ

№ 256

гр. София, 05.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в публично заседание на 03.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **11056** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) във вр. с чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Т. Б. И. против мълчалив отказ по негово заявление вх. № СОА25-ОИ94-191/12.09.2025г. на Столична община (СО). Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Производството пред административния орган е образувано по заявление за достъп до обществена информация с вх. № СОА25-ОИ94-191/12.09.2025г. (л.5 от делото), в което са поставени следните въпроси:

- 1) Чия собственост е първа външна ревизионна шахта (РШ) от градската канализация, която се намира на тротоара (публична общинска собственост) пред бл. № 130 в[жк], [населено място] - и на какво основание;
- 2) В случай на нарушаване целостта на горепосочената първа външна ревизионна шахта (напр. в резултат от самосрутване, предвид, че е изградена от тухли, а не от бетон), за чия сметка ще бъде нейното възстановяване и на какво основание.

Заявлението е препратено до „Софийска вода“ АД с искане за информация по поставените въпроси и ГИС пред имота с данни за вид и технически параметри на уличната канализация и къде се намира първа РШ, с писмо на директора на дирекция „Обществени поръчки и концесии“

на СО (л.9). В отговор, с писмо изх. № М-2437/25.09.2025г. (л.10) дружеството уведомило подателя, че то поддържа уличния канал и сградното канализационно отклонение в участъка от уличния канал до първа РШ, съгласно Наредба № 4/14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи; поддръжката и ремонта на сградното канализационно отклонение от първа РШ по посока на сградата и първа РШ са задължение на потребителите; в случай на нарушаване целостта на РШ, поддръжката и ремонтът на последната, както и прилежащата настилка, са задължение на потребителите. Приложена е ГИС схема пред имота.

Така предоставената информация е изпратена на жалбоподателя с писмо изх. № СОА25-ОИ94-191-(3)/26.09.2025г. на СО (л.8). В него е отбелязано, че в случая решение по чл.28, ал.2 ЗДОИ не следва да бъде постановявано.

В преписката е приложено и предходно писмо с изх. № М-2437/04.09.2025г. на „Софийска вода“ АД (л.12), с което дружеството уведомило жалбоподателя по негово запитване от 25.08.2025г., че на 02.09.2025г. на адреса са изпълнени профилактика и проверка на канализационните съоръжения с камера за видеодиагностика. Становището на специалистите е, че уличният канал и сградно канализационно отклонение в участъка от уличен канал до главна ревизионна шахта са в добро експлоатационно състояние. Слягането на почвата, както и честите запушвания се дължат на главната РШ, която е тухлена и се руши. Посочено е в същото писмо, че при необходимост от допълнителна информация е налице възможност за връзка чрез мобилното приложение „Моята вода“ (което може да бъде изтеглено от Google Play или App Store) или чрез един от каналите за комуникация, информация за които е налична на интернет страницата на дружеството, в секция „Свържете се с нас“. Това писмо предхожда подаването на заявлението за достъп до обществена информация, по което е постановен оспореният акт. Поради това, то е неотнормимо към последния и не следва да се обсъжда.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ, всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. По определението на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Постановените в случая въпроси в заявлението от 12.09.2025г. не предпоставят отговор, чието съдържание да съответства на това определение. За субектите по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ е регламентирано задължението да предоставят информация, която е създадена в кръга на тяхната компетентност или е налична. За да е възможно съставянето на собствено мнение на заявителя относно дейността на задължен по закона субект, информацията трябва да е налична, т. е. актът, съдържащ официалната обществена информация, да е издаден, а служебната обществена информация вече да е събрана или създадена от задължения субект при и по повод на неговата дейност.

В случая кметът на СО, до когото е било отправено заявлението, е измежду субектите, задължени съгласно чл.3, ал.1 ЗДОИ. Не се установява основанийето, по силата на което директорът на дирекция „Обществени поръчки и концесии“ на СО е предприел действия по разглеждане на заявлението и изпращане на отговор до жалбоподателя. Постановените въпроси не са измежду функциите, определени в чл.33 от Устройствения правилник за организацията и дейността на Столичната общинска администрация, общодостъпен на адрес: <https://svc.sofia.bg/web/mayor-of-sofia/structure-of-administration>. По делото не е представен акт за овластяването на посочения директор да постановява решения по ЗДОИ, нито такъв е посочен в писмо изх. № СОА25-ОИ94-191-(3)/26.09.2025г. на СО. Доколкото обаче в случая поисканата информация няма характера на

обществена такава, а искането по естеството си представлява такова за административна услуга по смисъла на на §1, т.2, б. „г“ от Допълнителната разпоредба (ДР) на Закона за администрацията (ЗА), то не следва да се приеме, че процесното писмо обективира отказ, нищожен поради издаването му от лице без надлежно за това овластяване и съответно – от некомпетентен орган. С писмото на жалбоподателя е разяснена приложимата нормативна уредба и пределите на задълженията на „Софийска вода“ АД като оператор съгласно чл.2 от горепосочената Наредба и на собствениците в етажната собственост – като потребители съгласно чл.3, ал.1 от същата Наредба. Тъй като задълженията по поддръжка и ремонт на съоръженията са разпределени именно между оператора и потребителя, неотнормосимо в тази връзка е твърдението, че обсъжданата шахта се намира върху тротоар, който по естеството си е публична общинска собственост. Информацията, получена от оператора, е предадена на жалбоподателя с писмо изх. № СОА25-ОИ94-191-(З)/26.09.2025г. на СО. С това поисканата административна услуга е извършена и не е налице мълчалив отказ по искането от 12.09.2025г.

Предвид изложеното и като прецени на основание чл. 168, ал. 1 от АПК законосъобразността на оспорения акт съдът в настоящия състав намира, че решението е постановено в установената писмена форма; при издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и то е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 АПК разноските остават за жалбоподателя така, както са направени и следва да бъде уважено своевременно направеното от ответника искане за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя на 200 лева съобразно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, издадена на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ. Съгласно чл.3-5 от Закона за въвеждане на еврото в Република България (ЗВЕРБ), решение (ЕС) 2025/1407 на Съвета от 8 юли 2025 година относно приемането на еврото от България, считано от 1 януари 2026 г. и Регламент (ЕС) 2025/1409 на Съвета от 8 юли 2025 година за изменение на Регламент (ЕО) № 2866/98 по отношение на валутния курс към еврото за България, към настоящия момент официална парична единица е еврото, равностойно на 1,95583 български лева. Поради това, сумата на юрисконсултското възнаграждение следва да се превалутира по правилата на чл.12-13 от ЗВЕРБ и съответно възлиза на 102,26 евро. Тя е дължима на СО, която е юридическо лице съгласно чл.14 от Закона за местното самоуправление и местната администрация.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. Б. И., с ЕГН [ЕГН], против мълчалив отказ по заявление вх. № СОА25-ОИ94-191/12.09.2025г. на Столична община.

ОСЪЖДА Т. Б. И., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична община сумата 102,26 евро (сто и две евро и двадесет и шест цента) – юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на касационно оспорване.

Съдия: